

rådet, jfr. bemærkningerne til § 1. Såfremt miljøministeren skulle beslutte at fastsætte regler, vil dette ske efter forudgående forhandling med energiministeren.

Til § 4

Når miljøministeren efter de i forslaget til § 5 omtalte forhandlinger skal fastlægge, hvor stor en mængde svovldioxid der årligt samlet vil kunne accepteres udledt fra kraftværkerne, er det nødvendigt, at de relevante oplysninger foreligger, herunder oplysninger om etablering og ibrugtagning af røggasafsvovlingsanlæg, jfr. forslaget til § 1. Det er ligeledes nødvendigt, at miljøministeren modtager årlige redegørelser over den faktiske udvikling med hensyn til udsendelse af svovldioxid, jfr. forslaget til § 2.

Forsuringsudvalget har anbefalet, at styringen af kraftværkernes svovldioxid-udledning fremover tilrettelægges således, at der til stadighed er truffet konkret beslutning om de maksimale svovldioxid-udledninger for de nærmeste 5-6 år, samt at der foreligger en sådan afklaring af målsætninger for de efterfølgende 4-5 år, at dette vil muliggøre en samtidig planlægning af el-udbygningen og udbygningen af anlæg til røggasafsvovling.

I overensstemmelse hermed foreslås det i § 4, stk. 1, at miljøministeren inden udgangen af 1984 træffer bestemmelse om, hvor stor en mængde svovldioxid, der årligt må udledes fra kraftværkerne i årene 1986-90 (begge år inklusive) - og at miljøministeren samtidig træffer *foreløbig* bestemmelse om, hvor store mængder svovl, der må udledes i de næstfølgende 4 kalenderår, det vil sige årene 1991-94.

Miljøministeren forlænger herefter hvert år senest den 1. juli - første gang den 1. juli 1985 - sin beslutning efter stk. 1, således at der træffes bestemmelse om den maksimale udledning af svovldioxid for det kalenderår, der følger efter den periode, hvorom der det foregående år er truffet beslutning. Den 1. juli 1985 vil der således blive truffet beslutning for året 1991 samt meddelt en *foreløbig* maksimal grænse for udledningen i 1995.

Udgangspunkt for miljøministerens fastsættelse af, hvor stor en mængde svovldioxid, der samlet årligt må udledes fra kraftværkerne frem til 1989 vil være de 215.000 ton pr. år, som anbefales af forsuringsudvalget. Dette tal er fremkommet ved en fremskrivning af den hidtidige udvikling og bygger således på en række forudsætninger, herunder også den internationale udvikling.

Såfremt der sker væsentlige ændringer i en eller flere af de tilgrundlæggende forudsætninger vil sådanne ændringer kunne indgå i myndighedernes vurderinger med hensyn til den i bestemmelsen omhandlede mængdefastlæggelse. Den dokumentation og argumentation, som forudsættes indeholdt i den i § 1 omhandlede redegørelse, vil have væsentlig betydning for denne fastlæggelse.

Af samme grund bør der være en vis adgang til at revidere den én gang fastsatte mængde inden for det i § 4, stk. 1 nævnte tidsrum. Bestemmelsen i forslaget § 4, stk. 3, hvorefter miljøministeren i tilfælde af væsentligt ændrede forudsætninger kan ændre sin tidligere truffede afgørelse, skal ses på denne baggrund. Anvendelsen af denne bestemmelse må naturligvis ske under hensyntagen til elværkernes behov for inden for en længere planlægningsperiode at kende vilkårene for elektricitetsproduktionen.

Der er som nævnt i de almindelige bemærkninger allerede i miljøbeskyttelsesloven og i lov om begrænsning af svovlindhold m.v. i brændsel hjemmel til generelt at regulere forurening fra bl.a. kraftværker. Dette vil i givet fald kunne ske ved krav til svovlindholdet i de anvendte brændsler eller ved krav om installering af afsvovlingsanlæg.

Lovforslaget bygger imidlertid på, at den målsætning, der er enighed om i forsuringsudvalget, bl.a. kan opnås ved en på forhandling baseret begrænsning af den samlede udledning af svovldioxid fra kraftværkerne. Reguleringer i medfør af de nævnte gældende love kan anvendes, såfremt det skulle vise sig, at den tilsigtede målsætning ikke nås ved bl.a. anvendelsen af nærværende lovforslags bestemmelser.

Ved miljøministerens bestemmelse i medfør af forslaget til § 4 sker ingen ændring i elværkernes forpligtelse til at overholde afgørelser truffet i medfør af miljøbeskyttelseslovens regler, ligesom miljømyndighederne fortsat kan træffe afgørelser efter denne lov. Ved behandling af et kraftværk efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 kan der således - som hidtil - stilles vilkår/krav om såvel emissionsgrænser som om konkrete forureningsbegrænsende foranstaltninger, f.eks. opførelse af røggasafsvovlingsanlæg. På samme måde finder bestemmelserne i bekendtgørelsen om gennemførelse af den nordiske miljøbeskyttelseskonvention, bek. nr. 487 af 1. oktober 1976 anvendelse som hidtil.

Som et supplement til miljøbeskyttelsesloven og den nordiske miljøbeskyttelseskonvention tager lovforslaget særligt sigte på at begrænse denne langtransporterede luftforurening.